

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. június 17.
Évközi 11. vasárnap

Titokzatos növekedés

Van valami titokzatos és megmagyarázhatatlan abban, hogy a földbe vetett magok kikelnek, fejlődnek és termést hoznak. A növénytermesztéssel foglalkozó szakemberek fel tudják sorolni azokat a tényezőket, amelyek akadályozzák a magok kikelését és azokat is, amelyek serkentik azt.

De ha odaállnánk egy szakemberhez azzal, hogy Jézus beszédét idézve kijelentjük, hogy „a föld magától hoz termést, először szárat, aztán kalászt, majd telt szemet a kalászbán”, akkor valószínűleg mosolyogna a kijelentésen, hiszen emberi munka, odafigyelés és szakértelem nélkül volna ugyan termés, de az aligha volna bőséges. Jézus sem az emberi munka szükségessége ellen beszél, hanem arra akarja felhívni a figyelmet, hogy minden fejlődésben van valami titokzatos, ami megmagyarázhatatlan az ember számára. Lehet, hogy a hozzáértő ember sokat tud tenni azért, hogy valóban bőséges legyen a termés, de ne feledkezzünk el arról, hogy magát a folyamatot, a búzaszemből a csíra kialakulását, majd a növény fejlődését és a termés érlelését nem az ember találta ki,

nem beszélve arról, hogy a fejlődés folyamata során sok olyan hatás éri a növényt, amelyeket az ember képtelen szabályozni, gondoljunk csak például a napsütésre.

Jézus két példabeszédet mond az Isten országáról a mai evangéliumban. Az első tanulsága az, hogy nekünk, keresztény embereknek kell Isten országának magvait elvetnünk a világban. A növekedés azonban Istentől függ, Isten országának terjedése nem az emberi tevékenységnek és főként nem az erőlködésnek a függvénye, de ez nem jelenti azt, hogy nincs semmi tennivalónk. A második példázat, a mustármagról szóló hasonlat pedig azt mutatja be, hogy a kezdetben kicsiny mag, milyen nagyra képes nőni. Jézus nem mezőgazdasági tanácsokat osztogat, hanem ezzel a két példával Isten országát és annak növekedését szemlélteti. Mít tanulhatunk ezekből a példázatokból?

Amikor a magot földbe vető ember teljesítette a maga feladatát, akkor eljön számára a bizakodás időszaka. Elvégezte a munkáját, megtette, ami az ő feladata, de most várakoznia kell, mostantól nem az ő kezében van az irányítás.

Bízzuk Istenre!

Ha elvetettük a világban Isten jó hírének magvait, akkor ettől kezdve nem rajtunk múlik, hogy mikor fognak ezek a magok kikelni az emberi szívekben. Bízzuk ezt a folyamatot Istenre!

A két példázatot Márk evangélista annak rövid magyarázatával zárja, hogy Jézus miért példabeszédek formájában közölte tanítását. A magyarázat szerint az egyszerű emberek így tudták könnyen megérteni mondani-valóját.

Az egykori hallgatóságához hasonlóan nekünk is arra kell törekednünk, hogy minél jobban megértsük Isten országának titkait és minél jobban megvalósuljon életünkben az ő szándéka.

Jó talaj

Uram, Jézus Krisztus! Segíts észrevennem kegyelmi segítségedet és az általa végbemenő lelki növekedést!

Segíts, hogy magamat jó talajnak készítem elő tanításod befogadására és adj erőt követnem útmutatásaidat, amelyek a mennyei Atya felé vezetnek! Hiszem, hogy segítségeddel képes vagyok a lelki megújulásra. Segíts felismernem életem végső célját és legyen erőm Istenre bízni életem! Ha hűséggel teljesítem kötelességeim, nincs okom félni, mert kegyelmed eredményt hoz, gyümölcsöt fakaszt életemben. Légy velem és kísérjen áldásod, hogy az evangélium igazságának megvalósítása által növekedjek bennem az Isten országa!

Évközi 11.
vasárnap
Ez 17,22-24
2Kor 5,6-10
Mk 4,26-34

Hétfő
1Kir 21,1-16
Mt 5,38-42

Kedd
1Kir 21,17-29
Mt 5,43-48

Szerda
2Kir 2,1.6-14
Mt 6,1-6.16-18

Csütörtök
Sir 48,1-15
Mt 6,7-15

Péntek
2Kir 11,1-4.9-18.20
Mt 6,19-23

Szombat
2Kron 24,17-25
Mt 6,24-34

Keresztelő Szent
János születése
Iz 49,1-6
ApCsel 13,22-26
Lk 1,57-66.80